

c) Hvis spørgsmål b) besvares helt eller delvis benægtende:

Kan omkostningerne i stedet dokumenteres ved en værdiansættelse på basis af en analytisk omkostningsmodel?

Hvilke metodiske og øvrige indholdsmæssige krav skal en sådan alternativ værdiansættelse opfylde?

d) Tilkommer der ved efterprøvelsen af omkostningsrelaterede priser og inden for rammerne af den nationale tilsynsmyndigheds beføjelser efter artikel 4, stk. 1-3, i forordning (EF) nr. 2887/2000 denne myndighed en såkaldt skønsmargin, der kun er underlagt en begrænset domstolskontrol?

e) Hvis spørgsmål d) besvares bekræftende:

Vedrører denne skønsmargin også navnlig metoden for omkostningsberegning samt spørgsmål om fastsættelsen af rimelige kalkulatoriske renter (for fremmedkapital og/eller egenkapital) og rimelige afskrivningsperioder?

Hvor går grænserne for en sådan skønsmargin?

f) Tjener kravet om omkostningsrelaterede priser i det mindste også til at beskytte en konkurrents rettigheder som adgangsberettiget med den konsekvens, at en denne konkurrent kan gøre krav på retlig beskyttelse mod adgangstakster, som ikke er baseret på omkostningsrelaterede priser?

g) Bærer den notificerede operatør risikoen for manglende dokumentation (bevisbyrden), når omkostninger helt eller delvis under tilsynsproceduren efter artikel 4 i forordning (EF) nr. 2887/2000 eller den dertil knyttede retssag ikke kan dokumenteres?

h) Hvis spørgsmål f) og g) besvares bekræftende:

Bærer den notificerede operatør så også bevisbyrden for, at priserne er omkostningsrelaterede, når en adgangsberettiget konkurrent anlægger sag vedrørende en af tilsynsmyndigheden efter national ret meddelt takstgodkendelse med den begrundelse, at de godkendte adgangstakster som følge af manglende omkostningsrelaterede priser er for høje?

Appel iværksat den 3. februar 2006 af Luigi Marcuccio til prøvelse af dom afsagt den 24. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-236/02, Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 2006 iværksat appel af Luigi Marcuccio ved avvocato L. Garofalo, til prøvelse af dom afsagt den 24. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-236/02, Luigi Marcuccio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstand:

Den appellerede dom ophæves og der gives medhold i de øvrige påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har anført, at Rettens dom er behæftet med følgende mangler:

1. Urigtig gengivelse af og faktisk vildfarelse vedrørende de faktiske omstændigheder og appellants skriftlige indlæg, hvoraf følger unøjagtigheden af det materielle indhold af Rettens konklusioner.
2. Ingen stillingtagen til en række væsentlige forhold i den foreliggende sag.
3. Alvorlig procedurefejl, som skader appellants interesser på en uoprettelig måde.
4. En fuldkommen manglende begrundelse vedrørende flere forskellige forhold i den foreliggende sag, bl.a. gennem manglende efterprøvelse, forveksling, selvmodsigelse, utilstrækkelighed, usaglighed, tautologi, vilkårlighed, apodiktiske eller ulogiske udsagn — enten direkte eller afledt — af grunde, der antageligvis er fremført til det formål.
5. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 26, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
6. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet retten til forsvar samt den ubegrundede og ulogiske tilsi-desættelse af den relevante retspraksis.

(¹) EFT L 336, s. 4.

7. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet begrundelse samt den ubegrundede og ulogiske tilsidesættelse af den relevante retspraksis.
8. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet modsigelse i præmisserne.
9. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet adgang til at anfægte en forberedende retsakt.
10. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet stillingtagen.
11. Urigtig og fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet ændring af en allerede truffet afgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. januar 2006 af Finanzgericht Köln i sagen Planzer Luxembourg Sàrl mod Bundeszentralamt für Steuern

(Sag C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Processprog: tysk)

Sag anlagt den 6. februar 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. februar 2006 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Minás Konstantinidis og Amparo Alcover San Pedro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF⁽¹⁾ af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 18. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.

Ved kendelse afsagt den 19. januar 2006, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. februar 2006, har Finanzgericht Köln i sagen Planzer Luxembourg Sàrl mod Bundeszentralamt für Steuern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Medfører en virksomhedsattest, der svarer til modellen i bilag B til Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet⁽¹⁾, at det bindende er afgjort, eller at der er en uafviselig formodning om, at virksomheden er etableret i den stat, som har udstedt attesten?

2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares benægtende:

Skal udtrykket »hjemsted for sin økonomiske virksomhed« i artikel 1, nr. 1, i trettende momsdirektiv fortolkes således, at der menes det sted, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted,

eller er kriteriet det sted, hvor selskabets overordnede beslutninger træffes,

eller er det afgørende det sted, hvor de relevante beslutninger vedrørende de almindelige daglige forretninger træffes?

⁽¹⁾ EFT L 331, s. 11.